Mizah

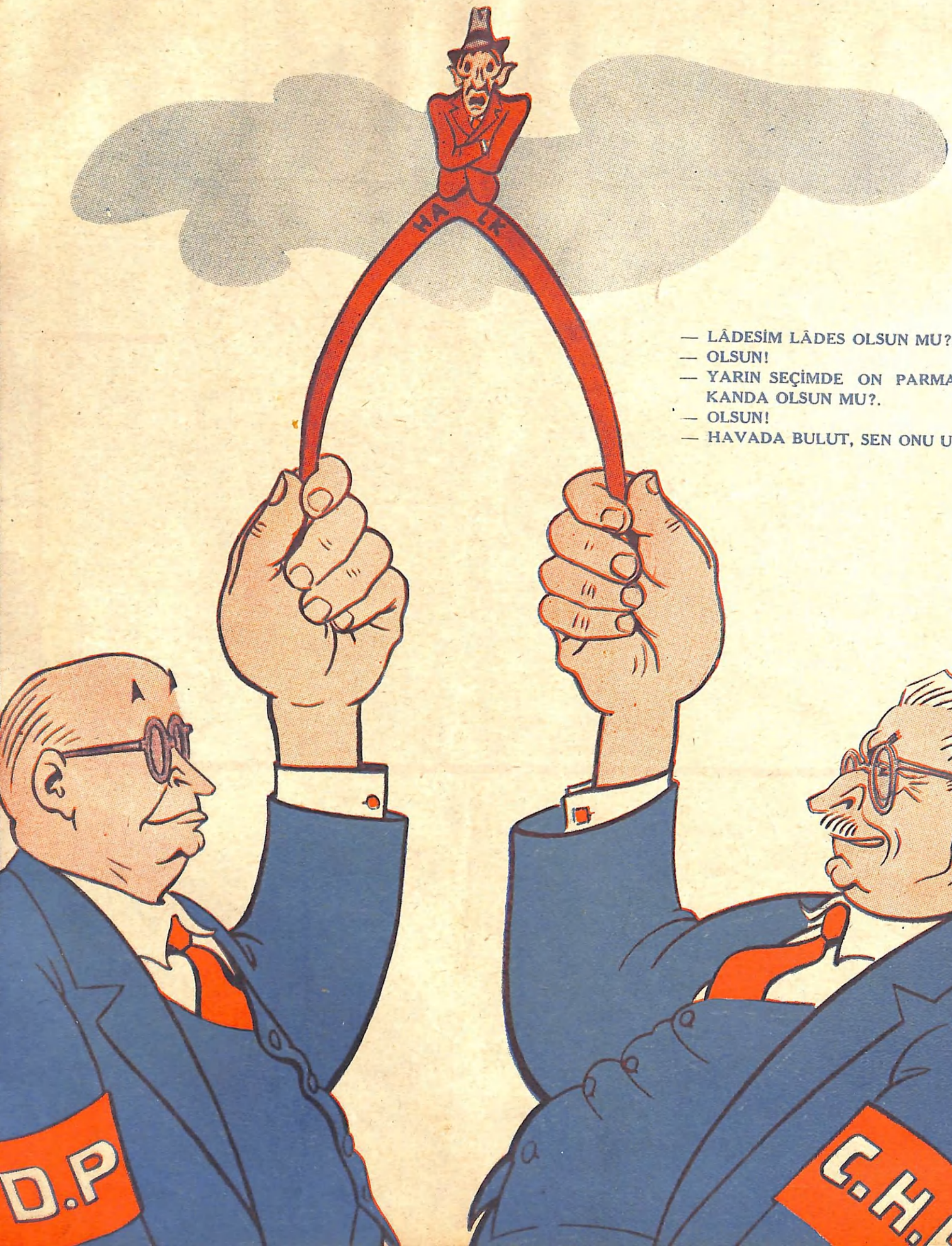

— LÂDESİM LÂDES OLSUN MU?..
— OLSUN!
— YARIN SEÇİMDE ON PARMAĞIM YAKANDA OLSUN MU?.
— OLSUN!
— HAVADA BULUT, SEN ONU UNUT!

SAYIN BAŞBAKANA GÖRE HALLEDİLEN MESELELERE İNANMAK İÇİN İMKÂN VAR MI?

Yol meselesi — *Kimsesiz çocuklar meselesi* — *Veremle savaş meselesi* — *Hayatı ucuzlatmak meselesi* — *Topraklandırma meselesi*

ANLAYANA

MAHİYETİ MEÇHUL BİR KAYIP!

Bir ilân okudum. Diyor ki: Rusyada bir buçuk milyon adam kayboldu!

Bana sorarsanız böyle bir şey üç sebepten dolayı imkânsızdır. Birinci sebep: Orada bu kadar adam ne gezer? İkinci sebep: Kaybolanlardan maksat canlı kimselerse, bunu kim hesap etmiş de bir buçuk milyon demiş? Çünkü Rusyada öldürülenlerin, fırında kızartması yapılanların sayısını Allah bilir! Üçüncü sebep: Kaybolanlar belli kimselerse bu iş danışıklı döğüş demek olur. Zira, o kadar geniş bir ülke olmasına rağmen Rusyada bir sinek dahi gizli polisin haberi olmadan yerinden kalkıp uçamaz!

GELSİN!

İngilterede bir doktor hastasını öldürmüş. Öldürür a... Demokrasi var. Kaldı ki, doktorların hasta öldürmeleri için demokrasiye bile hacet yok. Meşhur bir eserde doktor, hastasına şöyle çıkışır:

— Ne demek? Ne haddine! Benim iznim olmadan sen nasıl ölürsün? Hiç korkma!

Fakat, hastasını öldürdüğünü bile bile halkın bir doktordan yana çıkması galiba ilk defa görülüyor. Zira hasta çok ac çekiyormuş. Doktor da onu kurtarmış!

İşte buraya çağırılacak asıl mütehassıs! Bizim mütehassısların bir türlü yapamadığını bir iğnede yapar ve belki şu geçim derdinden cümlemizi halâs eder!

BİR ERKEN DOĞUM DAHA!

Tanınmış kadınlardan Rita Hayworth'un vakitsiz doğan çocuğundan sonra, gazeteler bir erken doğum daha haber veriyorlar: Seçim evvele alınıyormuş...

Vakitsiz doğumların dünyaya ne getirecekleri bilinemez. Ama belki bu seferki için bir tahmin yapılabilir. Anası bu millet, babası da bu zihniyet olduktan sonra nevzadın nasıl geleceğini varın siz düşünün artık!

Allah yavrunun sütninesi Celâl Bayara ecir ve sabır ihsan etsin!

Sivrisinek

— Ne diye koca çamı söktün?
— Hükümat orman işini kökünden halle karar vermiş, daha tez duvarandım!.

Cilt: 8 — Sayı: 184 FİYATI 25 KURUŞ 13 Ocak 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞKÖŞEDEN

Mağlûp sayılır bu yolda galip !

MAŞALLAH, seçim yaklaştıkça döğüş kızışıyor. Nerdeyse söğüş haline gelecek. C. H. P. erkânı arasındaki ihtilâfa ne buyurulur? İki taraftan dayağı yiye yiye nihayet...

Ama, baştan anlatayım. C. H. P. li bir dost söylüyordu:

İsmi lâzım değil, meşhur bir Fransız boksörü İstanbula gelmiş. O zaman bizde boks yok. Her mânâsiyle yağlı güreşçilerimizden, yine ismi lâzım değil, bir dağ parçası:

— Çıksın meydana, ben döğüşürüm! demiş.

Ringe çıkmışlar. Boksör çelimsiz. Pehlivanın âdeta canı sıkılmış. Çerden çöpten birine dayak atmak mecburiyeti hazin şey ne de olsa...

Derken bilgili boksör pehlivanı adamakıllı sersemletmeğe başlamış. Ara sıra savurduğu yumruklar boşa gittiği, karşısındaki de ona nefes aldırmadığı için pehlivan nerdeyse yıkılacak hale gelmiş! Boksör tam o sırada yaradana sığınıp bu ayaklı dağa son bir yumruk daha yerleştirince, kolu tam omuzundan çıkmış, sallanmış kalmış! Fransız maça devam edemeyince pehlivan galip gelivermiş!

C.H.P. li dostum içini çekti:

— Galiba, dedi, bizim Parti de dayak yiye yiye nihayet galip gelecek!

MİZAHÇI

— SAYEMDE YOLA GELDİ !

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Hayvanları Koruma Meselesi

Eloğlu insanları ne yapacağını, nereye koyacağını şaşırıyor. Allahın şaşkını çok! Öyle olmayacak şeylerle uğraşılır mı? İnsan kısmiyle başa mı çıkılırmış? Halbuki beri tarafta zavallı hayvanlar, hem âdemoğlunun kırbacı altında inim inim inliyorlar, hem desırtlarından geçinenler, bu zavallılara pek az iltifat ediyorlar. İnsanlık bu mudur?

Bereket, bizim Hayvanları Koruma Derneğine... Son ve pek hararetli kongresi hem kâinata gayet dokunaklı bir insanlık dersi oldu, hem de lâf yerine müsbet işler görülebileceğini isbat etti.

Biraz gecikerek salona girdiğim zaman toplantı en hararetli safhasındaydı. Merhametli bayanlarımızdan İffet Halim Oruz, gürül gürül hitabesini okuyordu:

— Esasen hayvanla insan arasındaki fark, insanın cemiyette hayvandan üstün bir mevki sahibi olmasından ibarettir. Biz ki, imtiyazsız, sınıfsız bir kitle olmak iddiasındayız; ne demeğe üstünlük davasına kalkıyoruz? Rica ederim, içinizde en kuvvetli olan meydana çıksın, ona bir semer vurayım ve iki yüz kilo odun yükliyeyim, bakalım, insanlığına rağmen, bu kadar yükü çekebilecek mi! Gerçi bazı küçük esnaflar, cüssesiz kimseler, daha ağır yüklerede katlanıyorlar, ama ne de olsa yine hayvanların çektiğini biz çekemeyiz. Meşhur sözdür arkadaşlar, Allah imdat eylesin top çeken beygirlere demişler...

İffet Oruz'dan sonra kürsüye Meliha Avni Sözen çıktı:

— Muhterem delegeler, diye söze başladı, sizleri hayanların birer koruyucu meleği olarak görüyorum. Onun için rica ediyorum, köpeklerden alınan verginin yarı yarıya indirilmesi için ilgili makamlara başvuralım. Malûmu âliniz köpekler, hayvanlar içinde bize en yakın olanlardır. Yani onlara daima ihtiyacımız vardır. Sadıktırlar, işe yararlar. Koş dediğimiz yere koşarlar, tut dediğimizi tutarlar, öl dediğimiz yerde ölürler. Bir çok insanlara örnek olan bu cevherli hayvandan vergi almak şöyle dursun, hattâ köpek yetiştirenlere hiç olmazsa Parti bütçesinden ikramiye dahi vermeliyiz! (Şiddetli alkışlar).

Meliha Avni'den sonra Şükûfe Nihal Başarın okuduğu aşağıdaki şiirle toplantıya son verildi :

MERHAMET !

Acıyın hayvanlara
Aramızda dolaşan, onlar...
Yükümüzü taşıyan, onlar...
Kızınca sövdüğümüz,
Rahatça dövdüğümüz, yine onlar...
Ne kabahati var zavallı hayvancıkların,
İnsan olmamaktan başka?

— Görünmeyen Adam —

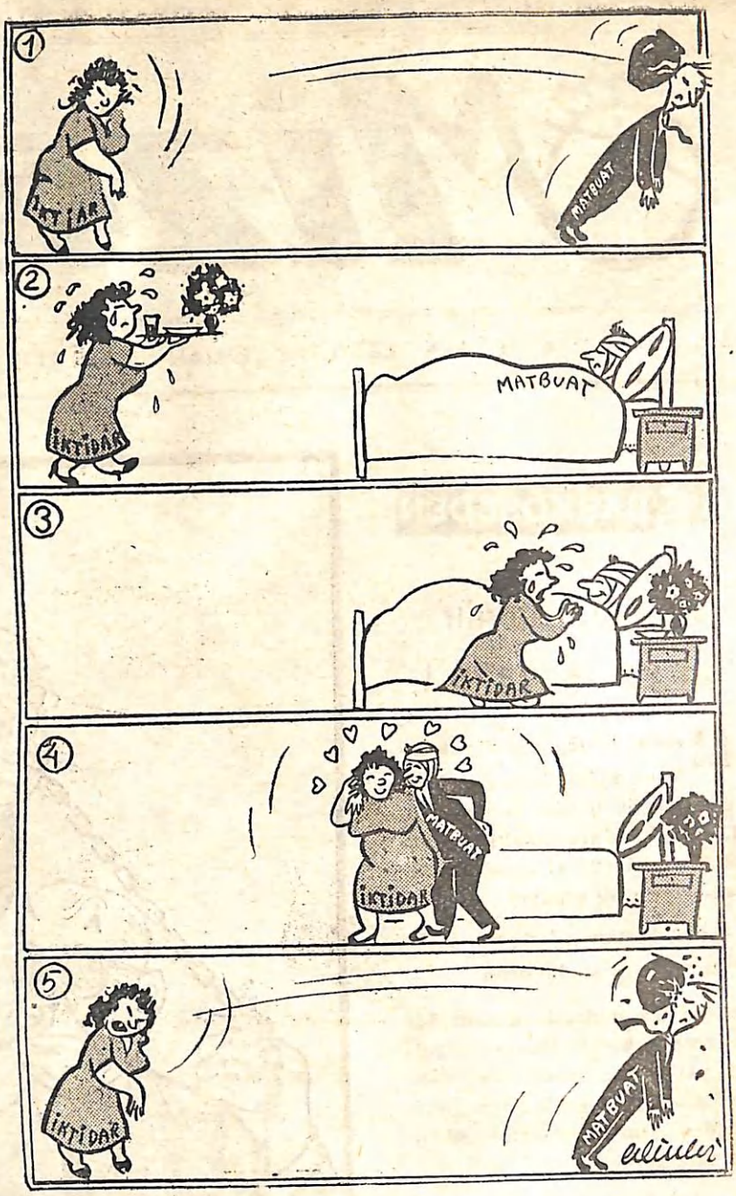

Bu ne sevgi ah !

— Bizim Partiyi tutun arkadaşlar..
— Tutulacak yeri kalmadı ki!..

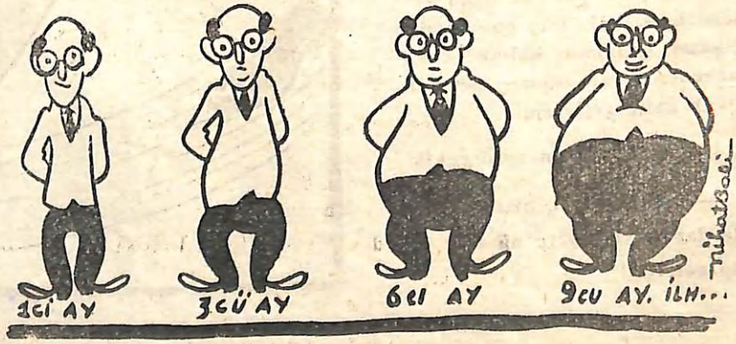

Sayın Umum Müdürün sıhhatini gösterir grafik !

— *Ağa, iyi ki şu minareleri de yıkmadılar..*

— *He, o zaman yolumuzu büsbütün şaşırırdık!*

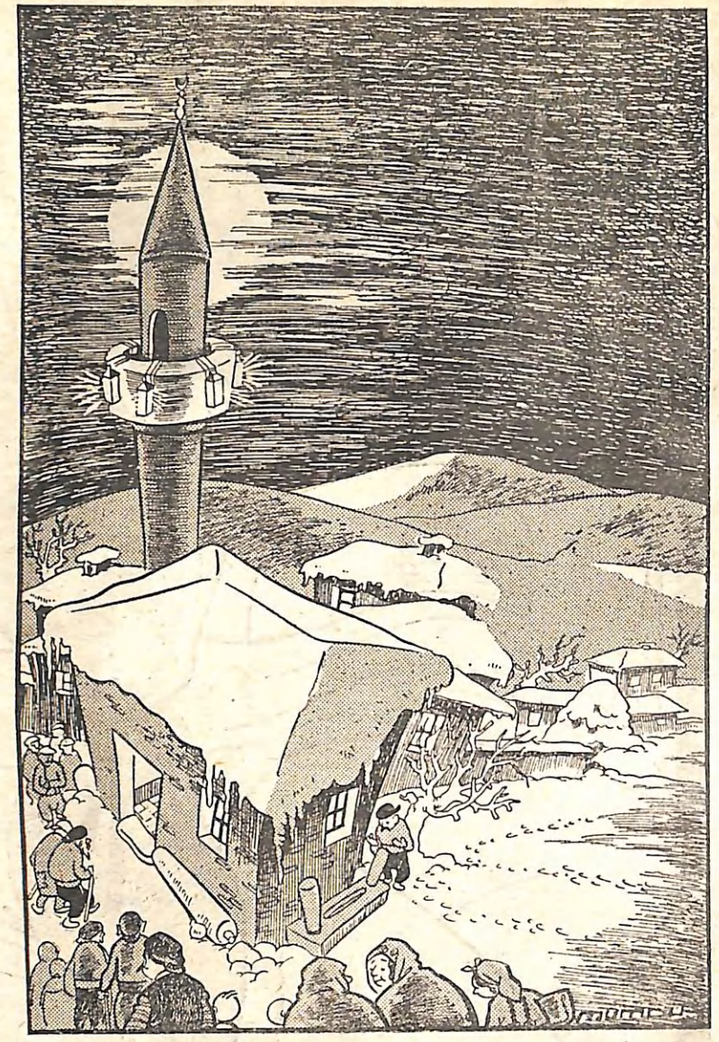

— *Bu kalabalık ne?*

— *Nazırlar yerinde oturmadıkları için her yerde hazır ve nazır olana geliyorlar !*

Betarz-ı Kudemâ

Geçti

Cânân ki melâhatte (Zelihâ)yı da geçti
(Belkiys)i de (Şîrin)i de (Leylâ)yı da geçti

Bir benzeri yok şimdi emîn ol ki gınâda
(Zehrâ)yı, (Muallâ)yı da (Aylâ)yı da geçti

Durmazsa d: ahdinde o fettan-ı yegâne
Va'detmede billâhi (Günaltây)ı da geçti

Dillendi şu günlerde bakanlar dahî gaayet
Kim her biri tûtî-i şeker-hâyı da geçti

Bilhassa (Emin) Bey ne sebebdense bilinmez (1)
Pür cûş-ü huruş olmada deryayı da geçti

Gördükleri yok râh-ı saâdet ne tarafta
Âyân-ı zaman doğrusu âmâyı da geçti

Eshâb-ı merâtibdeki sandalye merâkı
Sevdâyı da, hattâ kara sevdâyı da geçti

El-gipta ki âvâzesi mîr-i (Atalây)ın
(Taşkend)i, (Semerkand)i, (Buhârâ)yı da geçti

Uysallâşıyor gitgide (Yalman), okadar ki
Bir gün diyecekler: (Ali Rânâ)yı da geçti

Her gün yeni bir gevher-i nâdîde yumurtlar
Hikmetde (Bayur) (Bû Ali Sînâ)yı da geçti

İnkâr edemem, (Tahtakılıç) ceng-ü cedelde
(Zâloğlu)nu, (İskender)i, (Dârâ)yı da geçti

Yetmez mi, İlâhî, şu, yer üştündeki şûriş
Efgaan-ı beşer arş-ı muallâyı da geçti

Ahyâr-ı zaman sandığımız bir sürü cerrâr
Ta'zîb-i ahâlîde eşirrâyı da geçti

Zam yapmadadır kahveye günden güne tüccar
Dersem yaraşır bunlara zorbâyı da geçti

Olsun haberin, ey güzelim, basma denen şey
Kıymette bugün atlas-u dibâyı da geçti

Ol zât ki (Orhan Veli)dir nâm-ı şerîfi
Yazdıkları hep şimdi muammâyı da geçti

Ey hâme, gazel tarz-ı lâtîfinde bu (Fevzi)
(Bâki)yi de (Nâbî)yi de (Yahyâ)yı da geçti.

ABDÜLBAKİ FEVZİ

(1) Emin Erişirgil.

— *Ah şu erkekler, hepsi ayni şeyleri ister..*
— *Hayır, bazıları üstelik para da isterler !*

AKIL HOCASI

★ **Doktor H. Ülgen, İçel:**
Akıllı akıl hocacığım, şu İstanbuldaki Amerikalı sinema yıldızının bir öpücüğü 4500 liraya kadar yükselmiş ve kocasının ağzında kalmış. Hiç insan karısını öpmek için bu kadar para verir mi?

Akıl Hocası:
Verir ama, tabiî karısına göre!

★

★ **Jale Derman, Bostancı:**
Kuzum hocam, Mısır kralının 16 yaşında bir kızla evleneceği doğru mu? Böyle şey olur mu?

Akıl Hocası:
Mısır Kralı hazretlerinin evlenmesi, sizden ziyade onunla evlenecek genç kızı ilgilendirir. Olur mu, olmaz mı meselesine gelince, Nasrettin Hocanın sözünü unutmayın: Oldu işte, demiş hani...

★

★ **A. F., Ankara:**
Ulus gaetesi Basın Kanununu fazla hafif buluyor. Siz ne dersiniz?

Akıl Hocası:
Ağır basmak içindir!

★

★ **Hilmi Erbaş, Eskişehir:**
Bir uçak, otomobille çarpışmış. İnanayım mı?

Akıl Hocası:
Tabiî inanın. Eğer otomobil bir uçakla çarpışmış deselerdi, o zaman «otomobil nasıl bu işi yapar?» diye düşünürdüm!

★

★ **Hayriye Öztanır, Erzurum:**
Akıl hocacığım, radyoda bir şey duydum. Güya bir İtalyan Birinci Büyük Harpte bir oğlu dünyaya geldiğini 33 sene sonra aldığı bir mektuptan öğrenmiş. Hangi mektup bu kadar yollarda kalır?

Akıl Hocası:
Bizim postahaneden atılanlar!

— Hayret, karısını öpmek için 4500 lira vermiş... İnsan karısını öpmek için de bu kadar para verir mi?
— Merak etme, onun için değil, bir dakika olsun kadının ağzını kapatmak için vermiştir!

Çömezin Röportajları: 183

SEÇİMDE KAZANAMAZLARSA...

Çizen: RAMİZ

Ç. — Seçimde kazanamazsanız ne yapacaksınız?

Başbakan — Bir başka imamet bulurum!

Ç. — Siz kazanmazsanız ne yaparsınız?

Uran — Şimdi Uran'ım, o zaman Vuran olurum!

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

İç Bakanı — Şimdiki gibi hiç bir şey yapmam!

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

Bayar — O zaman yapacağımı ben bilirim!

Ç. — Bu defa kazanmazsanız ne yaparsınız?

Cihat Baban — Son Saati beklerim!

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

Faruk Nafiz — Ben bir akıllı ozanım, kazanırım!

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

Falih Rıfkı — Celâllenirim!

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

Etem İzzet — İzzetü ikballe bab-ı devletten çekilirim.

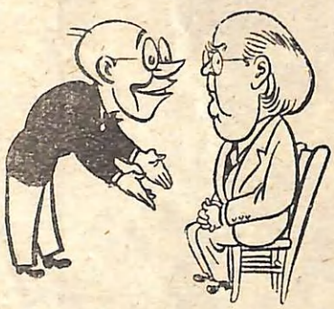

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

Hüseyin Cahit — Aracı olurum!

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

Asım Us — Ne yapacağımı biradere sorarım!

Ç. — Kazanmazsanız ne yaparsınız?

Nihat Erim — Şalcılık!

Ç. — Siz ne yaparsınız?

Senihi Yürüten — Yürü yavrum yürü şarkısını söylerim.

Tek keramet

Hicve Değmez

Ne lider rütbesi aksâ-yı emeldir ne de şef
Var mıdır yurda kul olmak gibi dünyâda şeref
Edemem çeşm-i hakaretle nigâh ehl-i dile
Nice dürdâne taşır kalb-i fakirinde sedef
Halef olmuşsa nedir farkı Günaltay Pekere
Güm güm ötmüştü bu lehceyle zamânında selef
İnkılâbın mütevellisi imiş Şemsüddin
Düşüyor zannederim sâhib-i evkaafa esef
Hayretinden eli varmazdı emînim kaleme
Gelmiş olsaydı bugün âleme heccâv Eşref
Hangisinden acabâ başlayayım hicve diye
Edemez doğrusu Nef'i bile ta'yin-i hedef
Bilemem ben de kimin medhe sezâ olduğunu
Edemem boş yere evzân ü kavâfiyi telef
Kaht-ı erzâka yakın bizdeki buhrân-ı ricâl
Seng-i hârâyı görüp sanmadayız dürr-i Necef
İntihâbâta zaman kalmadı cehdet ki Ozan
Kalsın erkân-i zaman şahka - beleb kâse - bekef

AKILLI OZAN

Doktor — Bir daha böyle ateşiniz çıktığı zaman pencerelerinizi açıp havalanın!..

Süz . . . Geç !

MÜTEAHHİT KAÇTI

İstanbulun «Ağaçlı» linyit madenlerini işleten müteahhit kaçtı! Hazret topu topu 14 bin ton kömür çıkarabilmiş. Hususî sermaye bu! Adam parasını sokakta bulmamış, elbette kaçar. Tesadüfen - yerini söylememeğe söz verdik - bu müteahhitle görüştük.

— Neden kömür işinden kaçtınız? dedik. Şu veciz cevabı verdi:

— Kalsaydım kül olacaktım!

Şimdi, Belediye işleteceğine göre, kül olma sırası onun!

TEDAVİ

İstanbul radyosunda verdikleri konserden sonra, Ajans haberlerini dinliyorlardı. Spiker, şöyle bir haber okudu:

— Hastaların müzikle tedavisinde zencilerin şarkıları daha tesirli oluyor!

Hanende Cemal Kâmil:

— Biliriz, diye güldü, hastanelerde verilen konserlerde hastalar en çok Safiye Ablamızdan memnun kalıyorlar !..

— Ah ne güzel tablo, acaba bunun ilham perisi kim?!

— Başlıyacaksanız başlayın, yoksa ben kitaba başlıyacağım!

CEZA

Otomobili karısı kullanıyordu.

Yolda polis ceza yazdı:

— Kırkı geçmişsiniz, dedi.

Kocası döndü:

— Gördün mü bak! Ben sana demedim mi bu şapka seni yaşlı gösteriyor diye!

KALEM KUVVETİ

Peyami Safaya iyi bir muharririn vasıflarını sordular.

Üstad kısaca cevap verdi:

— Kalemi kuvvetli bir muharrir anlamadığı şeyden bahseder, fakat okuyucusuna «herhalde ben anlayamadım» kanaatini verir.

— Hürmet için ise lüzum yok, şapkayı giyebilirsiniz!

— Kocan Ankaraya geçen seferki işi için mi gitti?

— Hayır, geçen sefer esmerdi, bu sefer sarışın biriyle beraber görmüşler!

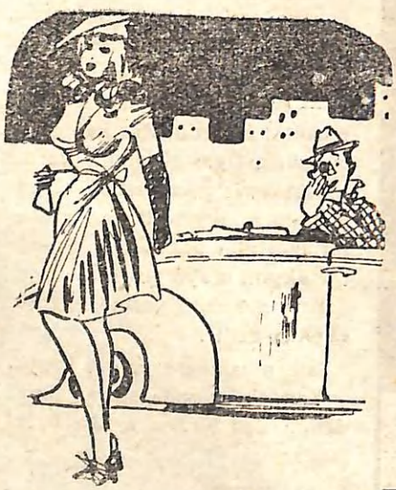

— Ağaca filân çarpmadık, bir de otomobilime binen güzelin yumruğuna çarpmasaydım yüzüm gülecekti!

— Dairedeki işimde muvaffak olduğuma dair bonservis aldım..

— Ne o, başka yerde iş mi buldun?

— Evet, evleniyorum!

— O zengin adam yok mu, beni himayesi altına aldı..

— Aman tavsiye ederim, kıymetli şeylerini kilitle!

Hikâye

Tövbeler olsun!

Yazan:
Vir Gül

Sobasının başında oturmuş, ayaklarını iskemleye uzatmış, keyif çatıyordu.

Bu sırada kapı çalındı:

— Posta!

Fikri hemen yerinden fırladı, az daha sobayı devirecekti. Çünkü ne zamandanberi bir mektup bekliyordu. Hem de öyle bir mektup ki içinden «evet» çıkarsa hayatı baştan başa değişecekti.

Daha ilk kelimeleri okur okumaz gözleri donuklaştı, dudakları buruklaştı... Beklediği iş mektubu değildi bu...

«Muhterem beyefendi,» diyor ve şöyle devam ediyordu: «Bikes bir kalbin ricasını bilmem nasıl karşılarsınız. Fakat, size bu satırları yazan ben biçare kız, sizinle yarım saat başbaşa kalmak fırsatını ne zamandanberi aramışımdır. En nihayet arzu ve hislerimi size açıkça ifade edip bir ricada bulunuyorum: Önümüzdeki cumartesi günü öğleden sonra saat üç buçukta Hamamdaki Asrî Hayat pastahanesine teşrif eder misiniz? Beni orada bir masada tek başına oturmuş bir halde bulacaksınız. Başımda kırmızı bere, arkamda lâcivert manto, ayağımda vişne çürüğü iskarpin, içimde pembe kombinezon, altında mavi... Neyse, bu kadar tarif kâfi sanırım.

Gıyabî sevgilerimle..
Ayten Uçan»

Fikri bunları evvelâ hayretle okudu ,sonra kara kara düşünmeye başladı.

İçinden: «İyi, hoş ama,» diyordu, «bir kızla buluşmaya gitmek için de para lâzım. Orada çayla pasta yeyip iki buçuk lirayla kurtulsak bile ondan sonraki haltlar parasız bitmez ki.»

Evet ama, parayı nereden bulacaktı?

Bu düşünce üzerine zihninden bütün eş-dostu, hısım-akrabası, konu-komşusu geçti ve hepsinin arasından biri sivrildi: «Boşver Hasan». Bizim Fikri şimdiye kadar bir ondan borç almamıştı. Çünkü Hasan her şeye ve herkese «boş verirdi».

Fırladı ayağa, bindi tabanvaya, gitti Boşver'in evine. Hasandan para koparmakta pek zorluk çekmedi. Çünkü güzel bir yalan kıvırmıştı:

— «Bir kız var, babası tüccar. Kız babasına beni yanına kâtip olarak alması için söyliyecek. Kızın gözüne girmek lâzım. Aman bana on, on beş lira. İlk aylığımı alır almaz veririm.»

★

Fikri ertesi gün «Asrî Hayat» dan içeri girer girmez gözüne kırmızı bere çarptı ve mıknatısa tutulmuş gibi doğru oraya süzüldü.

Kız, onu mahcup bir tavırla gülümsiyerek karşıladı: Elini uzatıp adını söyledi:

— Kâmuran.

— Memnun oldum, efendim. Ben de Fikri.

Etraf tanıdık doluydu. Uzaktan göz kırpıp selâm verdiler. Yalnız «Boşver Hasan»: «Alacağın olsun!» der gibilerden parmak salladı.

Derken üç kişi daha göründü. Gelip Fikrinin tam yanıbaşındaki masaya oturdular. Fikri bu yabancılara aldırış etmiyordu, fakat onlar gözünü ondan ve kızdan ayırmıyorlardı.

— Emirgân korusunu bilir misiniz? diyordu. Her halde bilmezsiniz. Öyle güzel bir yerdir ki, tasavvur edemezsiniz. Orada mehtap altın gibi doğar, yıldızlar inci gibi dökülür... Sizinle bir akşam oraya gitsek...

Kız, gözlerini önüne eğerek: «Peki,» dedi .

İşte o zaman kıyamet koptu: Yandaki masada oturan üç adamın üçü birden ayağa fırlamışlar:

— Utanmaz!

— Arlanmaz!

— Hayâsız! diye haykırıyorlardı. Zavallı masum bir kızı kandırmaya utanmıyor musun, behey ırz düşmanı, namussuz herif!

Fikri neye uğradığının farkında olmadan, diğer masalardaki arkadaşları da ayağa kalkmış, başına toplanmışlardı.

— Biz bu keratanın ne mal olduğunu biliriz, diyorlardı. Bizden borç para alır, böyle kuzuları kapana düşürmeye harcar. Tutun şunu, pataklıyalım!

Fikri kıza baktı. O masum (!) çehre renkten renge girmiş, nihayet morda karar kılmıştı. Gözleri de şimşek çakıyordu. Fikri de kızardı, bozardı, fakat iki kelimeyi bir araya getirip cevap veremedi.

Arkasından bir kahkaha koptuğunu işittiği zaman tramvaya atlamıştı.

★

Ertesi gün bütün arkadaşları hatırını sormaya ve geçmiş olsun demeye geldiler. Fikri hakikaten hasta gibiydi.

Boşver Hasan: «Tövbe mi?» diyordu. «Tövbe de bakayım?»

Arkadaşları hep bir ağızdan boşandılar:

— Seni yola getirmenin başka türlü çaresini bulamadık, birader. Bundan sonra bir daha bir kızla buluşurken etrafına dikkat et, yoksa yine rezil olursun ha!

Fikri derin derin içini çekerek: «Bir daha bir kızla buluşmak mı!» dedi. «Tövbeler tövbesi! Allah hepinizin belâsını versin! Yalnız şimdi ben o kızın karşısına ne yüzle çıkacağım!»

O zaman Boşver Hasan bir kahkaha attı:

— Boş ver, birader. Kusura bakmaz. O benim nişanlım!

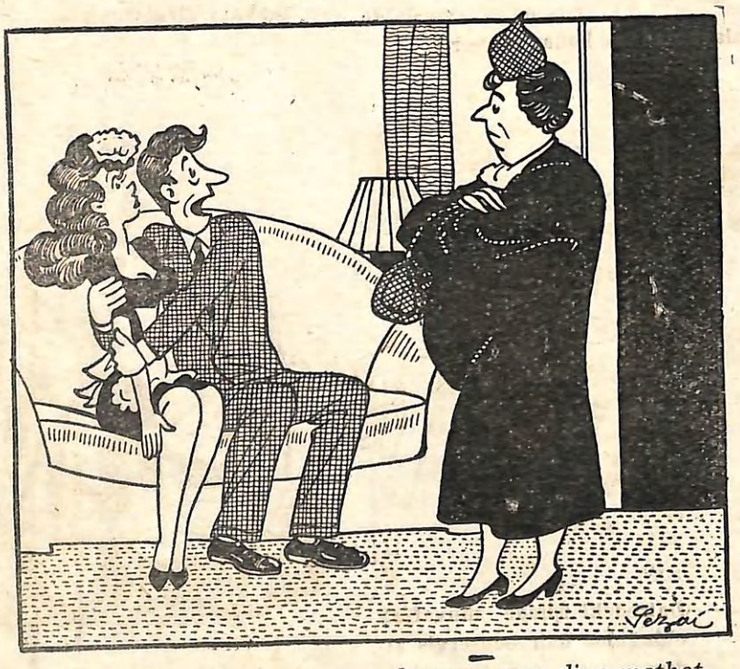

— Kızma karıcığım, sen onu elmas parçası diye methettin durdun, ben de bu kızın elması neresi diye muayene ediyordum!

MERAK

Yılbaşının ertesi günü iki ahbap karşılaştılar:

— Vay, nasılsın bakalım? Dün gece epey eğlenmişsiniz, değil mi?

— Evet.

— Bizim meşhur Fitil Mehmet de sizdeymiş. Öyle mi?

— Evet, bizdeydi.

— Kafayı çekmiş, nağrayı basmış. Sahi mi?

— Sahi ya.

— Peki, müthiş bir rezalet çıkarmış, diyorlar. Doğru mu?

— Doğru.

— Bir şey daha soracağım: Ben dün gece sizde miydim?

FIKRALAR

— Kadınbudu yapacağım, etin şurasından istiyorum!

ARKADAŞ

Arkadaşlığın icaplarından bahsediliyordu.

Biri:

— Arkadaş insanı kara gününde arayan kimsedir, dedi.

G. Adalı buna itiraz etti:

— Bilâkis, arkadaş, kendisini kara gününde aradığımız insandır.

TOPUNU BİRDEN

Soyadı hakkında konuşuyorlardı. Biri:

— Kadınlar evlendikten sonra kocalarının soyadını alıyorlar, diye söze başladı.

Orada bulunanlardan biri:

— Evet, diye tasdik ve tasrih etti: Kadınlar kocalarının soyadını dahi kabul ederler.

SERVET

Biraz ilerideki bir kadın hakkında arkadaşlarına malûmat veriyordu:

— Çok zengin bir kadındır. Çantasında daha harcamadığı bir kaç milyoner var.

— Elbisenin yarı taksitini verdim diye bu kadarını verdiler!

MÜNAKAŞA

Salamon Ankaraya gelmişti. Rebeka kocasının seyahat intibalarını sordu.

Salamon:

— Yolculuğum çok fena yeçti, diye anlatmaya başladı. Ankaradan kalktık, kondoktörle münakaşaya başladık, tâ buraya yelinceye kadar münakaşa, münakaşa!

— Yok canım! Sonra?

— Sonra, adama lâf anlatamadım. Bilet almaya mecbur kaldım.

LÂZIM OLUR

Dört kibrit çaktı, yanmadı. Beşincisi nihayet yanınca sigarasını yaktıktan sonra söndürüp cebine attı :

— Güzel! Bu kibrit yanıyor. Saklıyayım bari.

FERŞEMBENİN GELİŞİ

C.H.P. nin İstanbul İl kongresinde söz alanlar isimlerini yazdırmışlardı ve sıra ile kürsüye gelip konuşuyorlardı. Pardon, «konuşma yapıyorlardı!» Çarşamba günkü toplantıda hatiplerden biri konuştu, konuştu, konuştu, fakat sözleri bir türlü bitmedi.

Hazır bulunanlardan biri sordu:

— Bundan sonra kim geliyor?

Vali Fahrettin Kerim Gökay cevap verdi:

— Perşembe.

AH O GÖZLER!

Salonların meşhurlarından biri erkeklerden şikâyet ediyordu:

— Ne zaman bir erkekle karşılaşsam kendimi tenis sahasında sanıyorum. Yalnız, gözler sağdan sola değil, yukarıdan aşağıya gidip geliyor...

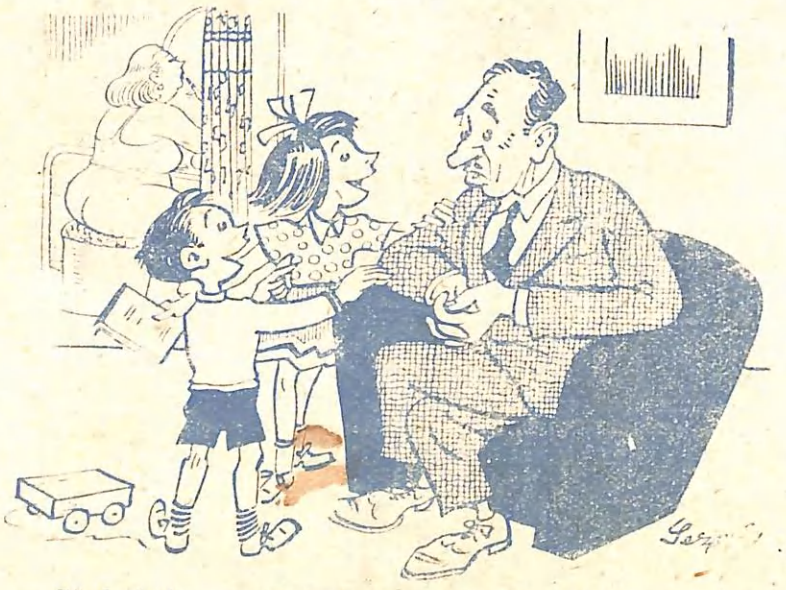

— *Söyle bakayım, bu hafta kim en uslu durdu, annenizin her sözünü yerine getirdi?*

— *Sen, baba!*

KARİKATÜR AMATÖRLERİNE

MİZAH, karikatür yapan lise, orta tahsil ve benzeri okul talebeleri arasında bir

KARİKATÜR MÜSABAKASI

açmıştır. Kalın, beyaz ve çizgisiz kâğıda, gölge vermiyerek karikatürlerinizi yapar, mevzularını kurşun kalemle arkalarına yazar ve açık adresinizi de ilâve edip bize gönderirsiniz. Bu karikatürler arasında en güzellerini salâhiyetli bir heyet seçecek, biz de mecmuada neşredeceğiz. Gelecek sayılarımızda müsabaka hakkında daha etraflı malûmat vereceğiz. Bize eserlerinizi göndermenizi bekliyoruz.

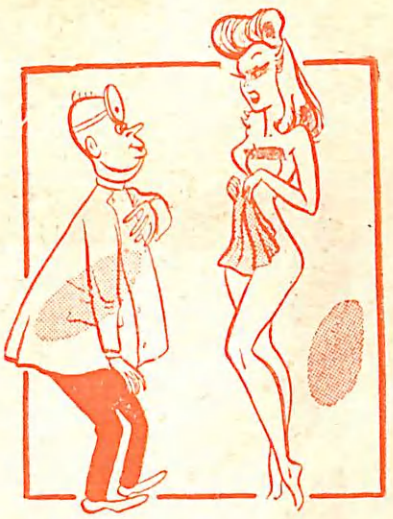

— Doktorcuğum, ben de yalnız hastalar ah çeker zannederdim !

ECEL VAKTİ

1949 un son dakikalarında işitilmiştir:

— Yılbaşı gecesi saatler ne çabuk uçup gidiyor!

— Evet. Tıpkı cebimizdeki paralar gibi.

MARİFET

Salamon, oğluna nasihat geçiyordu:

— Bak, Mişon. Bezirgânlik mühim şeydir. Bu işte marifet bir insana ihtiyacı olmayan bir malı kesesinin elvermiyeceği fiyata satabilmektir.

Sayı: 184

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

— Mühim bir şey değil canım, giyinmek için terziye gittim de oradan geliyorum!

Mizah

— İŞTE PÜSKÜLLÜ BELÂ DEDİKLERİ BENİM!